

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAren zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Gudarien etorbidea, z/g 20140 Andoain

Michael Morris-i,
sincerely

Teresa Toda

Benetan, ez nuen espero nire artikulua xume batek (*America gerran*) hain erantzun gozoga-bekoa sortzea. Oso interesgarria da ikuspuntu desberdinak ezagutzea, trukatzeari, eta Morris jaunarena nirea bezain zilegia da, noski, eta gogoetako beste elementu batzuk ematen ditu. Halaber, zera esatea gustatuko litzaidake: nire artikulua nahikoa modu metaforikoan idatzita zegoela; *America* hitzaren jokoa erabili nuen AEBen harrokeria eta ahalmenaz hitz egiteko. Lantxoaren mamia, estatubatuarrek munduan zehar beren aztarnak nola uzten dituzten pixka bat agerian uzteko zen,

eta horren azpian zer-nolako kolonizazio kulturala, politikoa zein ekonomikoa dagoen. Nik diot «terrorismoaren» aurkako «mundu-gerra» ez dela benetan mundu aberatsen koalizioarena baizik. Munduko herri gehienek gerraren ondorioz pairatu egingo dute, baina gerran —edo, hobeto esanda, eraso militarrean— ez dute parte hartzen.

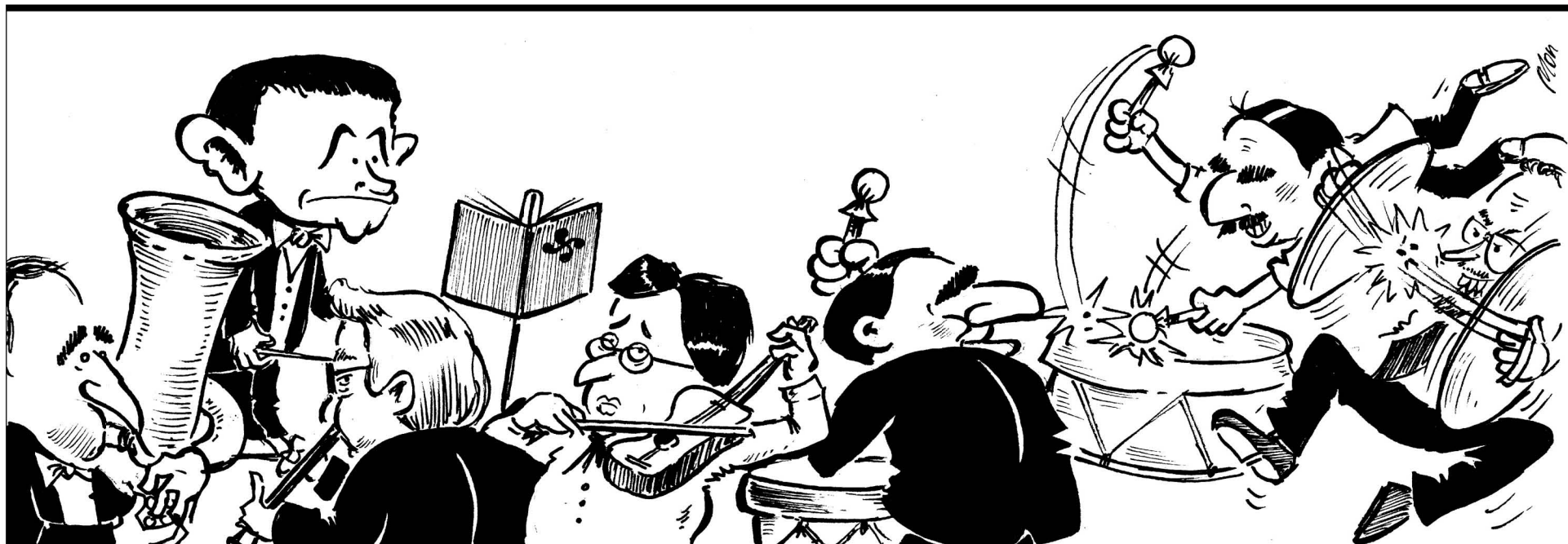
Baliteke nire artikulua Europak erabiltzen dituen parametroetan idatzita egotea. Baliteke, bai. Harritzekoa al da egunero irentsarazten diguten ildoetatik abiatzea hor azpian zer dagoen azaleratzeko? Munduko ikuspuntu guztietatik aztertu behar da mundua, baita historiak utzi dizkigunetatik ere...

Bestalde, nahiz eta ni ez ezagutu, Morris jaunak «mundua soilik espainiarren begien bitartez» ikustea leporatzen dit. Ez dut baxterez gustukoa neure buruaz publikoan hitz egitea, baina uste dut neronen datu batzuk eman behar dizkiodala: gurasoak espainolak ditut, baina Brasilen jaioa naiz. Haurtzaroa Txilen eta Madrilen eman nuen, eta nire DBH gehiena —8 urte— AEBetako hezkuntza sisteman egin nuen, 4 urte Brasilen, estatubatuar eskola batean, eta beste 4, Los Angelesen, Kalifornian. Horren ondoren, Londresen ikasi nuen urtebetez, hango sistemaren *A-level*-ak eginez; unibertsitatea, ordea, Euskal Herrian (Nafarroan) urtebete, eta kazetaritzako ikasketak Madrilen bukatu nituen. Gaztelania daukat ama-hizkuntza, bai, baina horretan bezalatsu beste

hiru hizkuntzatan aritzen naiz —ingelesez, katalanez zein euskaraz—, frantsesez ere moldatzen naiz, eta portugesa arazorik gabe ulertzeko gai naiz. Ingeles, katalan eta euskara, hizkuntza horiek sortu dituzten herriek irakatsi dizkirate, beren bizimodu, kultura, historia, ohitura... ezberdinekin batera. Hori guztia biziki eskertzen diet, eta oso aberatsa sentitzen naiz eman dizkidaten altxorrekin. Garbi erakusten du horrek mundua ez dela soilik kultura batek edo pentsamolde bakarrak erakusten diguna, mundua Amerika, America, Amrika, Mei Guo, AEBak baino askoz zabalagoa da.

Zuzenketa: Atzo gutuna Senideak-Gurasoak sinatuta azaldu zen, Senideak-Gureak beharrean.

montxo

galdeiozu... ?

ESTEBAN
OLAIZOLAGipuzkoako Kofrafien
Konfederakundeko
zuzendaria

Uste duzu posible izango dela epe motzean euskal erakundeek Bruselan zuzenean arrantzaleen interesak defendatzea?

Lontxo Armendariz (Irun)

Ez dut uste. Kontuan izan behar da Kantauri itsasoa Euskal Herria baino zabalagoa dela, horko zati txiki bat soilik dela gure itsasoa. Eta, beraz, euskal erakundeek ezin izango dituzte gure interesak defendatu Europako Batasunean, nahiz eta guretzat ona izango zatekeen. Adibidez, Araban ereiten den patata Euskal Herrikoa da, hemen ereiten delako, eta, beraz, euskal erakunde- en ahotsa eraginkorragoa da Bruselan.

Abenduaren 4tik aurrera **Anabel Arraiza • aktorea eta kantaria** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

hirusta

Itziar Madina

Erantzun gabeko galderak

Ez naiz hiesaz sakonki mintzatzeko gai diren horietatik, baina gaitzaren inguruko informazioaz, hiesak jendeetan sortu dituen egoera larriez zenbait galdera argitu gabeak baditut. Lehenik informazioa. Hiesak kutsatze kopurutsuak egiten hasi zituelarik, adinak harrapatu gintuen abisatuak ginen gazteetan. Harreman sexuala babestuak, pikura bidezko drogarik hartzen ez zuten, genuenentzat segurtatzea aski zen. Eta, guk baino zenbait urte gehiago edo, beste arrazoia dela medio jakitate gutiago izan zutenen aldean *xantza* izan genuen. Baina baditaike oharu ez denik, suerteaz haratago, sexu-harremanen bizitzeko moldeak kanbiatu direla. «*Kapot ala kaput*» zioten memento batez Iparraldeko ostatueta bantzen ziren preserbatiboaren kutxek: babestu ala kutsatu. Eta orain, jendeetan, immuno-defizientziaren birusak ekarri dituen ondorio

latzak. Dorpeena, hiltzea; lagunaren desgertzea, kutsatze amorratuarengatik begien bistan itzaliz joan zaiguna. Eta hori, «garatu» izena duten herrialde hauetan *xantza* (berriez ere hitza) badugula, ez bagaude preso edo karrikan bizi, terapia korapilatsuaren segitzeko. Baina erresuma txiroetan egoera izugarria omen da. Sahara azpiko Afrikan herriak badaude, familia guztiak hunkiak, haurrak barne. Hauek, gurasoak hiltzean abandonatuak batzuetan, gaitzaren eramaileez ez baitute ahaideek arduratu nahi. Eta multinazional gupidagabeak saiatzen, ordainezko produkturik merkaturatzen ez uztea, pobreak erosteko ahalik ez dutela jakinik ere. «Gerla bakteriologikoa» modan jarri duten irailaren 11ko atentatuaren urtean oraindik hogei bat urte hauetan hedatua den eritasuna *mangabey* izeneko afrikar txinpantzeari zor diogula luzaz sinestazaziko al digute?